

TOURING FLYER VAN DENEMARKEN NAAR FRANKRIJK

We hebben het over de driedaagse Touring Flyer, die we eenmaal per jaar organiseren. Jacky de Bruijn is daar al sinds vorig jaar september mee bezig om deze van de grond te krijgen; helaas, we hebben Odense in Denemarken nog steeds niet gezien.

Nu wel?

Jacky had het er voor de derde maal maar druk mee. Zou het nu eindelijk gaan lukken om in oktober 3 dagen naar Denemarken te vliegen? De hotels waren geregeld, de restaurants uitgekozen en ze had een mooie heen- en terugroute in elkaar gedraaid. Driemaal is scheepsrecht. Mooi niet dus. Neen, we gaan weer niet naar Odense, want het weer richting het noorden is gewoonweg te slecht om te vliegen.

“Maar we gaan toch wel op stap?” was de tegenreactie van de meesten.

Jacky zo veelzijdig als ze is, toverde een mooi alternatief uit de hoge hoed.

We gaan naar Orléans, jawel de stad van de maagd van....., maar ook bekend van het standbeeld van Jean d'Arc en natuurlijk van de Loire die dwars door de stad stroomt.

Alle vliegers zaten de avond voor vertrek zowat ieder uur op het scherm van hun pc de weerkaarten te bestuderen of het vrijdagochtend toch wel vliegbaar weer zou worden.

Vrijdag

Welnu, vrijdagochtend om 07.00 uur nog steeds pokkenweer, maar volgens de radar was het in Zeeland al aan het opklaren en dan komt het meestal goed.

Om 10.00 uur zaten 11 vliegers in totaal 4 toestellen in de lucht, weliswaar niet richting Denemarken, maar op weg naar Namur EBNM voor een koffiestop. Bij het kiezen van vliegvelden dienden we rekening te houden waar Jet A1 verkrijgbaar is en dat is lang niet op ieder veld het geval.

De koffie op Namen is altijd goed, zeker met de verse worstenbroodjes van maître Gerrit erbij. Het duurde wel even voordat iedereen er was, want met een frisse tegenwind kwamen de gemiddelde grondsnelheden niet boven 65 – 70 kts.

Track 2 liep van Namen naar Reims Prunay, waarbij de wind nog steeds ferm op kop zat. Het restaurant had ons op het hart gedrukt zeker vóór 13:30 uur aanwezig te zijn, want later zou de kok vertrokken voor zijn middagdutje. Mission completed en de salades en pizza's waren prima. Allen door naar onze eindbestemming van de dag: Orléans Saint Denis de l'hôtel (LFOZ) via een mooie route oostelijk van Parijs. De crew van de PH-USN kreeg zowel op Reims als op Orléans toestemming om een RNP-approach te maken, zonder het indienen van IFR vliegplannen. De grootste uitdaging van de dag was het verkrijgen van voldoende taxi's; vrijdagmiddag spitsuur natuurlijk en Uber werkte niet.

Het is allemaal goed gekomen en de eerste Affligem in het hotel smaakte dan nog veel lekkerder.

Laat het kiezen van een goed restaurant maar aan Jacky over. Ook deze keer heeft ze ons niet teleurgesteld. De Ricard, Pernod, Pastis als aperitief vloeide rijkelijk.

Orléans LFOZ

Zaterdag

We besloten om niet te gaan vliegen vanwege het gedoe met taxi's. We maken er een culturele dag van; we huren fietsen en plannen een mooie fietsroute langs de Loire.

Zogezegd, zo gedaan. We hebben 43 km lang kunnen genieten van het mooie landschap, de koffie met gebak en natuurlijk het "after landing" biertje. Trouwens ook nog 2 tussenlandingen gemaakt met een lekkere Affligem. Op de fiets kan en mag dat in beperkte mate.

Op loopafstand van het hotel hebben we voor de 2^e maal kunnen genieten van een lekker diner in een gezellige omgeving. Natuurlijk hebben we rekening gehouden, dat we de volgende dag moesten vliegen, dus op tijd terug naar het hotel.

Zondag

Iedereen om 09:00 uur present om in de gereedstaande taxi's in te stappen. Prachtig cavok vliegweer was ons beloofd en het is nog uitgekomen ook. De eerste track moest ons naar Toussus le Noble (LFPN) leiden, maar dat liep toch anders. De Atis van Toussus vertelde dat de toren niet bezet was en dat het veld alleen geopend was voor lokaal verkeer. Een alternatief rondom Parijs vinden is niet echt moeilijk, als je naar buiten kijkt zie je vaak al een veld te liggen. Wij kozen voor Chavenay-Villepreux (LFPX), een veld met meerdere grasbanen. Het is een heel druk veld met giga gestationeerde vliegtuigen, alleen geen kop koffie te krijgen. Er is op dat veld geen enkele horeca faciliteit te vinden, onbegrijpelijk.

Binnen een kwartier waren we weer airborne om naar ons lunchadres te vliegen, Le Touquet Paris plage (LFAT).

Voor enkelen onder ons bijna net zo vertrouwd als Seppe. Restaurant

l'Escale op

het veld zelf is altijd goed, maar reserveren is een must. De laatste track liep langs de Franse en Belgische kust via de Westerschelde naar Seppe. Ook daar was het prima vliegweer; wel veel regenbogen gezien, maar zelf bleven we bespaard van de voorspelde regenbuien. Al met al, weer een Touring Flyer met een hoog gehalte aan vliegplezier, clubplezier, culinair plezier en onderling plezier.

Bekijk de fotoreportage maar eens die op Socie staat.

Pierre du Sable

